

M. Larsen: Jeg kan oplyse det ærede medlem hr. N. Chr. Christensen om, at den betjening, statsbanerne giver de ni sogne dernede, er til alles tilfredshed — jeg har ikke hørt nogen beklage sig derover bag-efter.

Laurits Pedersen: Ved denne finanslov-debat ønsker jeg at fremsætte nogle politiske betragtninger. Nu har vi jo haft et mindretalsministerium i snart et år, og der er da god grund til, at også menige medlemmer ved en sådan debat beskæftiger sig med den politik, som dette ministerium har gennemført i det forløbne år.

Vi har jo set, at der er sket en mærkbar forandring i den højtærede statsministers form, når han taler til befolkningen, både i denne sal og gennem radioen. Ændringen i hans stemmeføring og i hele hans form er af en sådan karakter, at hvert eneste menneske her i Danmark kan se, hvorledes det ligger politisk set med hans indstilling.

Dengang venstre-regeringen sad, benyttede den højtærede statsminister som ordfører for sit parti enhver lejlighed til at lave uro og spektakel med dagsordener og hvad dermed fulgte i dette ting, og musklerne spillede, hver gang han havde ordet i radioen eller fra denne talerstol. Og se så den forandring, der nu er sket! Vi har sidst ved denne finanslovdebat hørt, hvorledes han maner til sammenhold; med fløjlsblød stemme påkalder han alle gode kræfter til at hjælpe dette ministerium gennem vanskelighederne. Det er en mærkbar forandring, og det ser ud, som om socialdemokratiet og den højtærede statsminister ikke mener, der kan være ro i Danmark, uden at der sidder en socialdemokratisk regering. (*Svend Horn:* Det er rigtigt!). Det er rigtigt, siger det ærede medlem hr. Horn, og det er en god socialdemokratisk indstilling at have. Det var jo sådan, at arbejderne ikke mægtede at gennemføre genopbygningsarbejdet, hvis de skulle nøjes med de rationer, som den fæle venstre-regering tildelte befolkningen. Men vi har jo set, at det ikke har været muligt for ministeriet, for den højtærede handelsminister at øge disse rationer, sådan at arbejderne kunne få bedre kræfter til at fortsætte.

Vi hørte i går, at den højtærede statsminister ville tage til indtægt den meget forbed-

rede handelsaftale, vi fik med England. Man skulle næsten tro, det var socialdemokratiet, der havde givet landbruget den frie forhandlingsret med englænderne om priserne på de vigtige landbrugsvarer. Det er jo klart, at denne ændrede handelsaftale med de bedrede priser har skabt mulighederne for, hvad også venstreministeriet arbejdede for i hele sin periode, at lette restriktionerne for erhvervene og for hjemmene, og det er rigtigt, som det er sagt fra denne talerstol flere gange, også i dag, at det ville være med slæb, hvis vi skulle få denne regering til at give afkald på ret mange restriktioner. Men heldigvis er der jo, selv om visse af partierne er støttepartier for regeringen, liberalt flertal her i tinget, så det i virkeligheden bliver nødvendigt for regeringen at føje sig, når den fortsat vil sidde og administrere, som den højtærede statsminister i går sagde han var så glad for at kunne fortsætte med.

Vi ved, at denne regering vil socialisere; det er der ikke noget underligt i, det er jo socialdemokrater, der regerer; og vi blev foran valget i 1945, da den højtærede nuværende formand for folketinget var politisk ordfører for socialdemokratiet, første gang præsenteret for det nye, smukke program „Fremtidens Danmark“. Det var et dristigt program, som den daværende politiske ordfører havde gjort sig til talsmand for dengang; det blev brugt til valget i 1945, men da valget var overstaaet, havde man ikke brug for dette program længere. Da kunne man udmærket putte det i skuffen, og det blev skam heller ikke taget op til valget i 1947 for godt et år siden. Det ligger i skuffen til fremtidigt brug, når socialdemokratiet får kræfter til at tage det op igen.

Men vi har jo set, at de har gjort hæderlige forsøg på her i folketinget at fremsætte yderliggående forslag, vi har set den højtærede landbrugsminister fremsætte forslag i god socialistisk ånd, nemlig forslaget om jordudstyknings, forslaget om brug af huse på landet, gode socialistiske forslag. Det ærede medlem hr. Larsen (Bjerre) nikker, men det ærede medlem var nu ikke så glad, da han gennem trange udvalgsmøder havde måttet lave begge disse forslag helt om. Da smilte han ikke, da var han brødbetyngt. Jeg må jo sige, at en regering, der